

holdt forslag, der måtte underkastes en nærmere undersøgelse. Den socialdemokratiske ordfører, *Ivar Nørgaard*, beskæftigede sig i denne forbindelse navnlig med spørgsmålet om afskaffelsen af de såkaldte „ben“ og den af lønnings- og pensionsministeren i sammenhæng hermed lovede varige sanering af en række bestående honorarordninger, specielt i de højere stillinger. Ganske vist havde regeringen ved henvendelse til de forskellige ministerier og styrelser bedt om oplysninger om eksisterende honorar- og sportelordninger, men hvordan ville man sikre sig, at ordningerne blev ophævet, når ministeriernes og styrelsernes svar først ville kunne foreligge, efter at lovforslaget forudsattes vedtaget. Han fandt det endvidere kritisabelt, at man for de højeste stillingers vedkommende havde opgivet at klassificere disse på grundlag af foretagne stillingsvurderinger, men blot foretaget en automatisk oprykning. Om den foreslåede stedtillægsordning udtalte han, at hans parti havde accepteret en vis geografisk differentiering af lønningerne, så længe man havde en så udpræget differentiering af lønningerne på det private arbejdsmarked. Men efter hans opfattelse forelå ikke noget holdbart statistisk materiale, der var egnet til at tage et så vidtgående skridt, som den foreslåede stedtillægsordning var udtryk for. Han anmodede derfor regeringen om at fremme fremskaffelsen af sådant materiale og først ændre stedtillæggene, når dette materiale forelå.

Morten Lange (SF) kunne have ønsket, at staten i forslaget i højere grad havde markeret sig som lønfører på lavtlønsområdet. Han udtrykte endvidere bekymring over det store spring, der fandtes i lønningerne i den offentlige sektor, men var samtidig klar over, at man her stod over for et område, hvor det i hovedsagen var den private sektor, der var lønførende, hvilket stillede staten over for en ret håbløs opgave.

Efter 1. behandlingen henvistes lovforslaget til folketingets lønningsudvalg, som i forvejen beskæftigede sig med de øvrige dele af tjenestemandreformen.

Også folketingsudvalget beskæftigede sig i høj grad med problemerne omkring stedtillægsordningen. Udvalget anførte i sin betænkning herom:

„Udvalget er betænkkelig ved den foreslåede, midlertidige stedtillægsordning og havde fundet det meget ønskeligt, om der som led i den samlede tjenestemandreform havde kunnet foreligge en stedtillægsordning af varig karakter.

Man er opmærksom på, at en dybtgående revision må forudsætte, at der tilvejebringes et detaljeret og statistisk forsvarligt grundlag.

Udvalget har i samråd med ministeren anmodet denne om at foranledige revisionen gennemført den 1. juli 1970. Ministeren har udtalt, at Danmarks Statistik ikke mener at kunne give tilsagn om, at denne meget omfattende prisgeografiske undersøgelse vil kunne afsluttes før slutningen af året 1970. Danmarks Statistik vil imidlertid